

Sygn. akt III Ca 1581/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Barbara Braziewicz (spr.)

Sędzia SO Marcin Rak

SR (del.) Joanna Łukasińska-Kanty

Protokolant Kamil Cieszkowski

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko J. S.

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

na skutek apelacji pozwanej J. S.

od wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 15 lipca 2015 r., sygn. akt III RC 36/15

1) **zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 2 i 3 o tyle, że:**

a) **oddala powództwo wobec pozwanej także za okres od 28 lutego 2015 r.;**

b) **nie obciąża powoda kosztami postępowania wobec pozwanej;**

2) **oddala apelację w pozostałym zakresie;**

3) **nie obciąża powoda kosztami postępowania odwoławczego.**

SSR (del.) Joanna Łukasińska-Kanty SSO Barbara Braziewicz SSO Marcin Rak

UZASADNIENIE

W dniu 5 lutego 2015 r. powód M. S. wniósł do Sądu pozew o uchylenie z dniem 1 sierpnia 2014r. obowiązku alimentacyjnego powoda względem jego dzieci K. S. i J. S., a ustanowionego wyrokiem Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 16 maja 2014r. w sprawie o sygnaturze akt III RC 371/13 w kwocie po 250 zł na rzecz każdego z pozwanych. W uzasadnieniu podniósł, że w dacie orzeczenia alimentów stałe koszty utrzymania powoda wynosiły około 600 zł miesięcznie. Obecnie wynoszą one około 700 zł miesięcznie. Biorąc pod uwagę uzyskiwane przez powoda dochody – 1089,55 zł miesięcznie, pozostaje on w niedostatku. Pozwany K. S. od 1 grudnia 2014r. pracuje w firmie (...) w K.. Złożył pisemne oświadczenie, że rezygnuje alimentów. Pozwana J. S. ukończyła liceum profilowane o kierunku pracownik socjalny, następnie szkołę policealną na kierunku technik masażysta, po czym podjęła naukę w Państwowej Wyższej

Szkole Zawodowej w R. na kierunku wychowanie fizyczne. W ocenie powoda pozwana jest już osobą samodzielną, posiada wyuczony zawód i jest w stanie samodzielnie się utrzymać.

W odpowiedzi na pozew w dniu 10 marca 2015r. pełnomocnik pozwanej J. S. wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podniósł, że pozwana kontynuuje naukę w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej na kierunku wychowanie fizyczne w trybie stacjonarnym. Podjęcie przez nią dalszej nauki było podyktowane chęcią podniesienia kwalifikacji zawodowych w celu znalezienia dobrze płatnej pracy zarobkowej. Obecnie pozwana nie pracuje i nie szuka pracy z uwagi na obowiązki wynikające z nauki. Mieszka wraz z matką i bratem, partycypować powinna w kosztach utrzymania mieszkania. Ponadto ponosi koszty zobowiązań finansowych zaciągniętych na remont i wyposażenie mieszkania w łącznej kwocie 515,31 zł miesięcznie. Koszt swojego utrzymania pozwana określa na kwotę 750 zł miesięcznie. Ponadto miesięcznie wydaje 100 złotych na pomoce naukowe, książki i ksero oraz 40 zł na dojazdy na uczelnię. Pozwana zarzuciła, że powód jest osobą zdrową i zdolną do pracy, z zawodu jest malarzem i posiada możliwość podjęcia dodatkowej pracy. Ponadto korzysta z pomocy finansowej swojego ojca.

W dniu 12 marca 2015r. pozwany K. S. w odpowiedzi na pozew uznał żądanie pozwu. Przyznał, że podjął pracę zarobkową, która pozwala mu na samodzielne utrzymanie się.

Wyrokiem z dnia 15 lipca 2015r. Sąd Rejonowy w Raciborzu częściowo uwzględnił powództwo i w punkcie 1 z dniem 1 lipca 2014r. uchylił obowiązek alimentacyjny powoda M. S. wobec pozwanego K. S. ustalony w wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 16 maja 2014r. w sprawie o sygn. akt III RC 371/13 w kwocie po 250 zł miesięcznie; w punkcie 2 z dniem 28 lutego 2015r. uchylił obowiązek alimentacyjny powoda M. S. wobec pozwanej J. S. ustalony w wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 16 maja 2014r. w sprawie o sygn. akt III RC 371/13 w kwocie po 250 zł miesięcznie, oddalając dalej idące powództwo; w punkcie 3 zniósł wzajemne koszty postępowania stron.

Rozstrzygnięcie zapadło po ustaleniu, że wyrokiem Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 16 maja 2014 r. ustalony został obowiązek alimentacyjny powoda M. S. względem pozwanego K. S. i pozwanej J. S. w kwocie po 250 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich. W dacie orzeczenia alimentów J. S. była uczennicą II klasy Centrum (...) na kierunku technik masażysta. Wcześniej ukończyła liceum profilowane o kierunku pracownik socjalny. Chorowała na astmę, na której leczenie wydawała 60 - 80 zł miesięcznie, ponadto na zakup kosmetyków wydawała kwotę około 50 zł miesięcznie. Nie pobierała zasiłku rodzinnego, ani pielęgnacyjnego oraz stypendium socjalnego ani naukowego. Nie szukała pracy dorywczej. K. S. był uczniem III klasy Zespołu Szkół Budowlanych w R. w zawodzie technolog robót wykończeniowych. Pozwani zamieszkiwali w R. wraz z matką, która pracowała w Ośrodku Pomocy (...) w R. i uzyskiwała dochód w wysokości 2.116 zł netto miesięcznie. Ponościła koszty utrzymania mieszkania w kwocie około 800 zł miesięcznie, pobierała dotację mieszkaniową w wysokości 200 zł miesięcznie. K. S. nie posiadał żadnych dochodów. Ponościł standardowe koszty żywienia. Ubrania kupował jedynie, kiedy otrzymał pieniądze na urodziny za około 100 – 200 zł. Przez wakacje pracował w firmie (...), gdzie zarobił około 3000zł. Nie starał się o stypendium socjalne. Orzeczono wobec niego niepełnosprawność w stopniu lekkim, jednakże nie pobierał z tego tytułu świadczeń. Pozostawał pod kontrolą Kliniki w Z. dokąd dojeżdżał raz w roku. Pozwany M. S. zamieszkiwał sam. Ponościł koszty utrzymania mieszkania w kwocie około 600 zł miesięcznie. Mieszkanie to stanowiło jego własność. Nie czynił starań o zamianę tego mieszkania na mniejsze, ponieważ musiałby je wyremontować, a na to nie miał pieniędzy. Nie posiadał innego majątku. Pracował w firmie (...) na podstawie umowy zlecenia, a jego wynagrodzenie było uzależnione od liczby przepracowanych godzin. Wcześniej pracował w firmie (...) za wynagrodzeniem około 1.150 – 1.300 zł miesięcznie.

Pozwany K. S. w dniu 1 grudnia 2014r. podjął pracę w firmie (...) w K.. Utrzymuje się samodzielnie, w związku z czym zrezygnował z alimentów zsządzonych na jego rzecz.

Pozwana J. S. jest studentką pierwszego roku w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w R. na kierunku wychowanie fizyczne w systemie stacjonarnym. Zajęcia odbywają się od poniedziałku do piątku w godzinach od 8:00 – 15:00. Wcześniej ukończyła liceum profilowane na kierunku socjalnym oraz Medyczną Szkołę Policealną, gdzie zdobyła zawód technika masażysty. W dniu 2 lipca 2015r. podjęła pracę w Drogerii Natura w R. na umowę zlecenie, za

wynagrodzeniem 7 zł brutto za godzinę. Mieszka z bratem i matką. Matka pozwanej pracuje w Domu Pomocy Społecznej w R. i uzyskuje wynagrodzenie około 2.000 zł miesięcznie. Ponosi koszty utrzymania mieszkania na które składają się czynsz w kwocie 492,81 zł miesięcznie, opłata za energię elektryczną w kwocie 199,27 zł miesięcznie, opłata za gaz w kwocie 95,95 zł miesięcznie, opłata za telefon w kwocie 103,54 zł miesięcznie oraz opłata za internet w kwocie 49,89 zł miesięcznie. Ponadto ponosi koszty zobowiązań finansowych zaciągniętych na remont i wyposażenie mieszkania w łącznej kwocie 515,31 zł.

Powód M. S. ma obecnie 44 lata. Od września 2013r. pracuje na umowę zlecenia w firmie ochroniarskiej uzyskując wynagrodzenie zależne od przepracowanych godzin w granicach 1.000 – 1.200 zł miesięcznie. Mieszka sam w mieszkaniu będącym jego własnością. Koszty utrzymania mieszkania to: 500 zł miesięcznie na rzecz spółdzielni, opłata za energię elektryczną w kwocie 40 zł miesięcznie, opłata za gaz 25 zł miesięcznie, opłata za telefon 30 zł miesięcznie. Ponadto opłaca składkę polisy ubezpieczeniowej w wysokości 138 zł na kwartał. (...) pomagają mu rodzice.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o wymienione w uzasadnieniu dowody, w szczególności dowody z dokumentów i stron, które przeanalizował.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd ten stwierdził, że prawnomaterialną podstawę roszczenia powoda M. S. o uchylenie obowiązku alimentacyjnego stanowi art. 133 § 3 k.r. i o. i art.138 k.r. i o. Art. 138 k.r. i o. daje możliwość żądania zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu. Zmiana wyroku może polegać na stwierdzeniu ustania obowiązku alimentacyjnego, wobec odpadnięcia którejś z przesłanek uzasadniających ten obowiązek, czy to po stronie uprawnionej, czy to po stronie zobowiązanej (wyrok SN z dnia 21.01.1999r. ICKN 1292/9). Wiek dziecka nie przesądza o istnieniu bądź nieistnieniu obowiązku alimentacyjnego, lecz możliwości dziecka do samodzielnego utrzymania się, dochody z jego majątku, a także niedostatek (wyrok NSA w Ł. z dnia 16 października 2003 r., I SA/Łd 788/02, LEX nr 90294). Stosownie do treści art. 133 § 3 k.r. i o. rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

W ocenie Sądu meriti pozwana, która ukończyła wybraną przez siebie szkołę i zdobyła zawód technika masażysty, jest zdolna do samodzielnego utrzymania. Zdobyte wykształcenie w chwili obecnej pozwala jej na podjęcie pracy oraz usamodzielnienie się. Decyzja pozwanej o kontynuacji nauki na studiach stacjonarnych na kierunku niezwiązanym z posiadanym już zawodem, nie uzasadnia kontynuacji obowiązku alimentacyjnego powoda. W ocenie Sądu, w rozpoznawanej sprawie brak jest podstaw, aby powód ponosił finansowe konsekwencje zmiany kierunku kształcenia córki. Pozwana jest osobą dorosłą i zdolną do pracy. W sytuacji, kiedy uznaje swoją uprzednią decyzję o wyborze zawodu za nietrafną, może uzupełnić kwalifikacje lub nabyć nowe, korzystając z form kształcenia, pozwalających na jednoczesną pracę zarobkową. Sąd miał na uwadze, że powód nie jest osobą majątną – utrzymuje mieszkanie i prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe z wynagrodzenia na poziomie wynagrodzenia minimalnego. Status ekonomiczny tej rodziny nigdy przy tym nie był wysoki, dlatego też stanowisko pozwanej, że ojciec obowiązany jest nadal finansować jej studia stacjonarne, mimo że zdobyła już zawód, nie znajduje uzasadnienia w świetle art. 133 § 3 k.r. i o. W tej sytuacji obowiązek alimentacyjny stanowi bowiem dla powoda zbytne obciążenie finansowe.

Zdaniem Sądu Rejonowego pozwana jest osobą zdrową i zdolną do pracy. Zdobyła odpowiednie wykształcenie, pozwalające jej na uzyskanie zatrudnienia w wyuczonym przez nią zawodzie. Dlatego orzeczono, jak w pkt 2 wyroku. Sąd uchylił obowiązek alimentacyjny powoda od dnia następnego po dniu doręczenia pozwanej odpisu pozwu w sprawie. O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c.

Od powyższego wyroku apelację wniosła pozwana, zaskarżając go w części dotyczącej uchylenia z dniem 28 lutego 2015r. obowiązku alimentacyjnego powoda M. S. wobec jej osoby ustalonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 16 maja 2014r. w sprawie o sygn. akt IIIRC 371/13 w kwocie po 250zł oraz w zakresie zniesienia wzajemnego kosztów postępowania stron. Skarżąca zarzuciła Sądowi niezgodność ustaleń faktycznych Sądu z materiałem dowodowym zebrany w sprawie, a w szczególności poprzez ustalenie, że pozwana jest aktualnie zdolna

do samodzielnego utrzymania się oraz przyjęcie, że zdobyte wykształcenie w chwili obecnej pozwala jej na podjęcie pracy i usamodzielnienie się; naruszenia art. 233§1 k.p.c. przez brak starannego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, polegające na niedokonaniu należytych ustaleń w zakresie sytuacji majątkowej powoda i pozwanej. We wnioskach pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w części dotyczącej pozwanej J. S. i zasądzenie do powoda na rzecz pozwanej J. S. kosztów procesu za obie instancje wg norm przepisanych ewentualnie uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania odwoławczego wg norm przepisanych, przedstawiając obszerną argumentację na poparcie swojego stanowiska.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej J. S. odniosła skutek.

Sąd Okręgowy uznał za trafne argumenty i zarzuty podnoszone w apelacji złożonej przez pozwaną, w szczególności dotyczące naruszenia art. 233§1 k.p.c., w związku z czym zmienił wydane rozstrzygnięcie przez Sąd Rejonowy odnośnie jej osoby i oddalił powództwo o uchylenie obowiązku alimentacyjnego powoda wobec tej pozwanej także za okres od 28 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w części podziela i uznaje za swoje ustalenia faktyczne i prawne poczynione przez Sąd pierwszej instancji, uznając, iż nie ma potrzeby ich ponownego szczegółowego przytaczania, albowiem ustalenia te znajdują oparcie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, które to dowody Sąd ten ocenił w granicach zakreślonych przepisem art. 233 § 1 k.p.c. Nie mniej nie można było zgodzić się z wnioskiem tego Sądu, iż pozwana J. S. jest osobą samodzielną i zdolną do samodzielnego utrzymania się. Pozwana ta istotnie, ukończyła wybraną przez siebie szkołę liceum profilowane na kierunku socjalnym oraz Medyczną Szkołę Policealną, gdzie zdobyła zawód technika masażysty. Jednakże zdobyte wykształcenie nie pozwala jej na podjęcie pracy i na samodzielne utrzymanie się. Także koniecznym było poczynienie częściowo odmiennych ustaleń faktycznych przez Sąd Okręgowy, niż ustalenia Sądu meriti.

Dodatkowo Sąd Okręgowy ustala, iż obecnie na rynku pracy w miejscu zamieszkania pozwanej – w R. nie ma pracy dla techników masażystów. Oferty w tym zawodzie są, ale dla osób, które mają licencjat lub są magistrami fizjoterapii. Pozwana podjęła w związku z tym decyzję o kontynuacji nauki na studiach stacjonarnych na kierunku związanym z posiadanym już zawodem, bowiem chce ukończyć studia magisterskie albo przynajmniej licencjackie na kierunku wychowanie fizyczne – specjalizacja odnowa biologiczna. W jej miejscu zamieszkania nie ma studiów na kierunku fizjoterapia. Równocześnie pozwana nie ma środków, aby podjąć w innym mieście studia dzienne na tym kierunku czy też w trybie niestacjonarnym. Szkoła którą ukończyła była dobrym punktem wyjścia do podjęcia studiów na kierunku wychowanie fizyczne - odnowa biologiczna, stanowiących w pewnym przynajmniej zakresie kontynuację jej uprzedniego kierunku szkolenia. Po studiach pozwana będzie miała większe możliwości na rynku pracy w szpitalach czy też ośrodkach rehabilitacji. Przynajmniej musi uzyskać licencjat, aby móc znaleźć pracę w swoim zawodzie. Studia w systemie dziennym nie pozwalają jej na podjęcie pracy, zatem pozwana kontynuując proces kształcenia nie jest w stanie aktualnie samodzielnie się utrzymać (dowód: zeznania pozwanej k. 43-44 akt, informacja z Powiatowego Urzędu Pracy w R. k. 51 akt). Zatem pozwana studiuje w trybie dziennym na drugim roku studiów i podnosi swoje kwalifikacje zawodowe. Nie udało jej się znaleźć pracy dorywczej. W ustalonych okolicznościach sprawy nie można zgodzić się z Sądem Rejonowym, iż na rynku pracy są oferty pracy dla pozwanej. W urzędzie pracy w R. nie ma ofert pracy dla osób w zawodzie masażysty, natomiast pozwana twierdzi, iż oferty pracy w tym zawodzie są na lokalnym rynku, ale dla osób z licencjatem lub magistrów w tym zawodzie, powyższych wymagań pozwana nie spełnia.

Ponadto, Sąd Okręgowy, uzupełnia ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego i dodatkowo ustala, iż aktualnie powód nie łoży kwoty po 250zł miesięcznie na syna K. S.. Ponadto na rynku pracy jest wiele różnych ofert pracy w zawodzie wykonywanym przez niego ochroniarza i wyuczonym malarza, zatem dla osób z jego kwalifikacjami, które pozwoliłyby mu uzyskiwać dochody co najmniej w wysokości wynagrodzenia najniższego krajowego tj. 1355zł netto miesięcznie,

czyli 1850zł brutto. Zatem w wysokości wyższej niż przez niego deklarowana (dowód: internetowa lista ofert pracy z (...) Biura (...), wydruk k.101 – 119).

Sąd Okręgowy powyższe dodatkowe ustalenia poczynił w oparciu o przekonujące, spójne i wiarygodne zeznania pozwanej, a także powyżej wymienione dokumenty i informacje, nie zakwestionowane przez strony.

Zatem, w okolicznościach niniejszej sprawy, Sąd Okręgowy uznał, iż obecnie niewątpliwie pozwana nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać, albowiem kontynuuje on naukę na studiach dziennych, a system studiów nie pozwala jej na podjęcie stałej pracy. Pozwana utrzymywała się m.in. z alimentów od powoda w wysokości po 250 zł, obecnie utrzymuje ją matka, w części w miarę swoich możliwości pracuje ona dorywczo, szczególnie w okresie wakacji. Koszt utrzymania pozwanej to kwota nie mniejsza niż 1000 zł miesięcznie. Pozwana cały czas kontynuuje naukę i obecnie uczy się na studiach dziennych, chcąc uzyskać wykształcenie pozwalające jej na podjęcie pracy zarobkowej. Aktualnie jest zdeterminowana, aby ukończyć studia wyższe na wydziale na którym studiuje.

Jedyną okolicznością, od której zależy bądź trwanie, bądź ustanie obowiązku alimentacyjnego, jest to czy dziecko może utrzymać się samodzielnie. Pozwana wprawdzie osiągnęła pełnoletniość jednakże nie zdobyła jeszcze wykształcenia umożliwiającego podjęcie jej pracy zawodowej, która pozwoliłaby jej na samodzielne utrzymanie. Z orzecznictwa Sądu Najwyższego - wyroku z dnia 14.11.1997r., III CKN 257/97, OSNC 1998, nr4, poz.70 wynika, iż „Przy orzekaniu o obowiązku alimentacyjnym rodziców wobec dzieci, które osiągnęły pełnoletniość, brać należy także pod uwagę, czy wykazują one chęć dalszej nauki oraz czy ich osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie przez nie nauki”. Sąd Okręgowy w okolicznościach niniejszej sprawy uznał, iż pozwana J. S. wykazuje dalszą chęć do nauki i jej osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie przez nią nauki na studiach wyższych, nadto dokłada ona starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

Z kolei powód pracuje, jednakże są oferty pracy na rynku pozwalające mu uzyskiwać wyższe wynagrodzenie niż uzyskuje. Zatem po stronie powoda nadal istnieje możliwość łożenia na utrzymanie pozwanej comiesięcznie kwoty po 250 zł miesięcznie, tym bardziej, iż powodowi odpadł obowiązek łożenia na utrzymanie syna miesięcznie kwoty po 250zł. Nie jest to połączone z nadmiernym dla niego uszczerbkiem i wysiłkiem. Możliwości zarobkowe powoda są nie mniejsze niż najniższe miesięczne wynagrodzenie. Także uchYLENIA alimentów łożonych na pozwaną nie uzasadnia również stan zdrowia powoda. Generalnie rodzice co do zasady powinni w połowie partycypować w kosztach utrzymania swoich dzieci.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy uznał, mając na uwadze regulacje art.133k.r. i o. w zw. z art. 135 k.r. i o. oraz art. 138 k.r. i o., iż nie zaszła na tyle istotna zmiana stosunków pomiędzy powodem a pozwaną, która warunkowałaby uchYLENIE obowiązku alimentacyjnego M. S. względem J. S.. Tym samym powód winien w dalszym ciągu realizować obowiązek alimentacyjny wobec pozwanej J. S.. Zatem Sąd Okręgowy zmienił wydany wyrok w sprawie w punktach 2 i 3 odnośnie pozwanej i oddalił powództwo o uchYLENIE alimentów na jej rzecz, także za okres od 28 lutego 2015r., a nadto nie obciążył powoda kosztami postępowania wobec pozwanej.

Ponadto należy podkreślić, że rodzice winni dokładać wszelkich starań, by w miarę posiadanych zdolności i możliwości, uzyskiwać jak najwyższe świadczenia z tytułu wykonywanej pracy, po to by dzielić się nimi z dziećmi, co z kolei umożliwi im zapewnienie odpowiednich warunków życia, nauki i startu życiowego. Ta świadomość winna przyświecać powodowi podczas podejmowania decyzji życiowych i zawodowych oraz przy wykorzystywaniu posiadanych możliwości zarobkowych, które stanowią każdorazowo odniesienie dla wysokości świadczenia alimentacyjnego.

Z tych względów Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w jego punktach 2 i 3 jak w sentencji wyroku, na podstawie art.386§1 k.p.c. oraz oddalił apelację pozwanej w pozostałym zakresie w oparciu o art. 385 k.p.c. O kosztach postępowania w obu instancjach Sąd Okręgowy orzekł mając na uwadze art.102k.p.c. i art.108§1 k.p.c., uznając, iż w stosunku do powoda zaistniał wypadek szczególnie uzasadniony, z uwagi na stosunkowo niewysokie dochody uzyskiwane przez powoda, utrzymanie nałożonego na niego obowiązku alimentacyjnego względem pozwanej i charakter

niniejszej sprawy. Także w zakresie w jakim oddalono apelację Sąd Okręgowy zastosował względem pozwanej powyższą regulację, z uwagi na nieuzyskiwanie przez nią dochodów i alimentacyjny charakter sprawy.

SSR(del.)Joanna Łukasińska –Kanty SSO Barbara Braziewicz SSO Marcin Rak